

Tožena stranka: Irska (zastopniki: E. Creedon, M. Collins, N. Travers in D. O'Hagan, agenta)

Tožena stranka: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in N. Rouam, agenta)

Intervenientka v podporo tožene stranke: Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in J.-S. Pilczer, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost (UL L 347, str. 1) – Nacionalna zakonodaja, ki določa nižjo stopnjo za dobavo hrtov in konjev, ki niso namenjeni za pripravo ali proizvodnjo živil, ki jih uživajo ljudje ali živali, za najem konjev in za določene storitve osemenjevanja

Izrek

1. Irska s tem, da je za dobavo hrtov in konjev, ki niso namenjeni za pripravo živil, za najem konjev in za določene storitve osemenjevanja, določila nižjo stopnjo DDV v višini 4,8 %, ni izpolnila obveznosti iz členov 96, 98 (v povezavi s Prilogo III) in 110 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost.
2. Irski se naloži plačilo stroškov.
3. Francoska republika nosi svoje stroške.

(¹) UL C 145, 14.5.2011.

Sodba Sodišča (četrti senat) z dne 14. marca 2013 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-216/11) (¹)

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 92/12/EGS — Trošarine — Tobačni proizvodi, pridobljeni v eni državi članici in odneseni v drugo — Izključno količinska merila za presajo — Člen 34 PDEU — Količinske omejitve pri uvozu)

(2013/C 141/05)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožča stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Mölls in O. Beynet, agenta)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev člena 34 PDEU in Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 9, zvezek 1, str. 179), zlasti njenih členov 8 in 9 – Nacionalni predpisi, s katerimi so predpisane denarne sankcije, če se tobačni proizvodi, ki so nabavljeni v eni državi članici in odneseni v drugo državo članico, nad nekaterimi mejnimi količinami posedujejo za lastne potrebe – Izključno količinska merila za presajo – Količinske omejitve pri uvozu

Izrek

1. Francoska republika s tem, da je za presajo, ali so posamezniki tobačne proizvode iz druge države članice posedovali za komercialne namene, uporabila povsem količinsko merilo, in s tem, da je to merilo uporabila za posamezno vozilo (in ne za osebo), in sicer pavšalno za vse tobačne proizvode skupaj, ni izpolnila obveznosti iz Direktive Sveta 92/12/EGS z dne 25. februarja 1992 o splošnem režimu za trošarinske proizvode in o skladiščenju, gibanju in nadzoru takih proizvodov, zlasti iz njenih členov 8 in 9.
2. V preostalem se tožba zavrne.
3. Evropska komisija in Francoska republika nosita vsaka svoje stroške.

(¹) UL C 226, 30.7.2011.

Sodba Sodišča (deseti senat) z dne 14. marca 2013 – Viega GmbH & Co. KG proti Komisiji

(Zadeva C-276/11 P) (¹)

(Pritožba — Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Industrija pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin — Lotani fittingi in fittingi za stiskanje — Izvajanje in presaja dokazov — Pravica do izjave pred sodiščem — Obveznost obrazložitve — Načelo sorazmernosti)

(2013/C 141/06)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Pritožnica: Viega GmbH & Co. KG (zastopniki: J. Burrichter, T. Mäger in M. Röhrig, odvetniki)

Druga stranka v postopku: Evropska komisija (zastopniki: V. Bottka, R. Sauer, agenta, in A. Böhlke, odvetnik)

Tožena stranka: Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

Predmet

Pritožba zoper sodbo Splošnega sodišča (osmi senat) z dne 24. marca 2011 v zadevi Viega GmbH & Co. KG proti Komisiji (T-375/06), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo, s katero pritožnica predlaga razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2006) 4180 final z dne 20. septembra 2006 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti in člena 53 Sporazuma EGP, ki se nanaša na omejevalni sporazum v sektorju pribora (fitingov) iz bakra in bakrenih zlitin, ali, podredno, zmanjšanje globe, ki ji je bila naložena – Kršitev pravice do izjave pred sodiščem, načela sorazmernosti in obveznosti obrazložitve – Kršitev načel o vodenju preiskave – Kršitev člena 81(1) ES in člena 23(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 2, str. 205)

Izrek

1. Pritožba se zavrne.
2. Družbi Viega GmbH & Co. KG se naloži plačilo stroškov.

⁽¹⁾ UL C 238, 13.8.2011.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 14. marca 2013 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona – Španija) – Mohamed Aziz proti Caixa d'Estalvis de Catalunya, Tarragona i Manresa (Catalunyacaixa)

(Zadeva C-415/11) ⁽¹⁾

(Direktiva 93/13/EGS — Potrošniške pogodbe — Hipotekarna kreditna pogodba — Postopek izvršbe na podlagi hipoteke — Pristojnosti nacionalnega sodišča, ki odloča o vsebini — Nedovoljeni pogoji — Merila za presojo)

(2013/C 141/07)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Mohamed Aziz

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Juzgado de lo Mercantil – Razlaga odstavka 1, točki (a) in (q), Priloge k Direktivi Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah (UL L 95, str. 29) – Pogoji, katerih cilj ali učinek je naložiti potrošniku, ki ni izpolnil svojih obveznosti, nadomestilo v nesorazmerno visokem znesku – Pogodba o hipotekarnem kreditu – Določbe nacionalnega procesnega prava o postopku izvršbe s hipoteko ali zastavo obremenjenih nepremičnin, ki omejujejo ugovorne razloge, ki jih lahko navaja stranka izvršilnega postopka

Izrek

1. Direktivo Sveta 93/13/EGS z dne 5. aprila 1993 o nedovoljenih pogojih v potrošniških pogodbah je treba razlagati tako, da nasprotuje zakonodaji države članice, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki poleg tega, da v okviru postopka izvršbe na podlagi hipoteke ne določa ugovornih razlogov v zvezi z nedovoljenostjo pogodbenega pogoja, ki je podlaga za hipoteko, sodišču, ki odloča o vsebini in je pristojno za presojo nedovoljenosti tega pogoja, ne omogoča, da sprejme začasne ukrepe, med drugim zlasti ukrep prekinitve navedenega izvršilnega postopka, kadar je sprejetje teh ukrepov nujno za zagotovitev popolne učinkovitosti njegove končne odločbe.
2. Člen 3(1) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da:

— je pojem „znatno neravnotežje“ v škodo potrošnika treba presojati z analizo nacionalnih določb, ki se uporabljajo, kadar med strankama ni sporazuma, da se presodi, ali in – odvisno od primera – koliko pogodba potrošnika postavlja v pravni položaj, ki je manj ugoden od tistega, ki ga določa veljavno nacionalno pravo. Prav tako je primerno, da se za to pravni položaj navedenega potrošnika preuči ob upoštevanju sredstev, ki so mu v skladu z nacionalno zakonodajo na voljo za prenehanje uporabe nedovoljenih pogojev;

— je za ugotovitev, ali je neravnotežje „v nasprotju z zahtevo dobre vere“, treba preveriti, ali je prodajalec ali ponudnik, če s potrošnikom lojalno in pravično posluje, lahko razumno pričakoval, da bi potrošnik zadevni pogoj sprejel v okviru posamičnih pogajanj.

Člen 3(3) Direktive 93/13 je treba razlagati tako, da je v Prilogi, na katero ta člen napotuje, le okviren in neizčrpen seznam pogojev, ki se lahko razglasijo za nedovoljene.

⁽¹⁾ UL C 331, 12.11.2011.